

عنوان مقاله:

تحلیل جایگاه حدیث در زبان و ادب فارسی

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی جامعه شناسی، علوم اجتماعی و آموزش و پرورش با رویکرد نگاهی به آینده (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

عبدالهادی علوی زاده - فوق لیسانس الهیات و معارف اسلامی. گرایش فقه و مبانی حقوق اسلامی دانشگاه علوم قرآن و حدیث دبیر معارف

خلاصه مقاله:

چکیده: ادبیات فارسی دری از همان آغاز پیدایش و توسعه خود (نیمه قرن ۳ ق) ادبیاتی اسلامی محسوب میشد، حتی برخلاف ادبیات عربی، یک دوره جاهلی هم پشت سر نداشت. لاجرم تأثیر اسلام در آن، تأثیری خارجی نبود، بلکه ادامه تأثیر محیط پیدایش آن بود. این ادبیات در عهد صفاریان و حداکثر در آغاز دوره طاهریان شکل گرفت. عامل دیگر بهره‌های زبان فارسی از قرآن این بود که قرآن به احیا حفظ و گسترش زبان پارسی کمک شایانی کرد. پیروزی انقلاب اسلامی، تبدیل تفاخر های نژادی و قومیت‌گرایانه به همبستگی‌هایی واقعی دینی و تاریخی و توجه به پیشینه‌ها و موارث فرهنگی، بار دیگر راه درک و احساس عمیق گذشته را گشوده است. از این رو امید است به برکت این رویکرد ارزنده، زبان فارسی بیش از پیش، در جهان امروز شکوفاتر و چهره واقعی فرهنگ و ادب و مفاخر دینی و اسلامی بازشناسانده شود زیرا زبان به عنوان مهمترین عنصر یک فرهنگ و وسیله ارتباط میان ملت‌ها میتواند پیوندی فرهنگی میان ایران اسلامی و کشورهای مسلمان منطقه و حتی دور دست باشد. حکومت‌های ایرانی نیز یکی دیگر از عوامل تأثیرگذاری قرآن و حدیث بر ادبیات فارسی به شمار میرود. حداقل تا زمان مغول حکومت‌هایی که در ایران روی کار آمده تحت لوای حکومت خلفا بوده و به این ترتیب می توان گفت یکی از عوامل مهم در این تأثیرگذاری، اعمال قدرتی بوده که حکومتها برای ترویج اسلام و قرآن به خرج میدادند و توجیهشان هم این بود که چون حکومت دینی است، بازتاب آن باید در آثار ادبی خلق شده در مرزهای این حکومت متجلی باشد. تمکین از ادبیات قرآنی توسط شاعران و نویسندگان، یکی دیگر از این عوامل است. با توجه به اینکه قرآن به عنوان یک کتاب کاملا ادبی، الگویی موفق و نمونه اعلائی تأثیرگذاری بر مخاطب است، مورد توجه شاعران و نویسندگان هوشیار ما قرار گرفته و آنان برای اعتلا و فخامت بخشیدن به آثار خود به سراغ قرآن رفته‌اند بنابراین میتوانیم با قاطعیت بگوییم که ادبیات فارسی نه تنها از لحاظ مضمون، بلکه از لحاظ صناعات ادبی نیز به شدت تحت تأثیر قرآن و حدیث، این سرچشمه های جوشان فیض و رحمت بوده است و در واقع باید جاذبه های ادبیاتمان را تا حدی بسیار، مرهون زیبایی و شکوه کلام الهی و اتمه اطهار بدانیم.

کلمات کلیدی:

ادبیات فارسی، حدیث، دین اسلام، شاعران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1942935>

